

Lovforslagets § 3 angaaende Udførsel af dansk, lurmærket Smør og en hel Del andre Bestemmelser. Ogsaa dette Ændringsforslag anbefaler jeg til Vedtagelse her i Tinget.

Dernæst ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger om den svenske Mælk. Det vil erindres, at vi ved anden Behandling af dette Forslag havde Spørgsmaalet fremme om, hvorvidt vi skulde give et Paabud om, at svensk Mælk, der indføres til København, skal mærkes som udenlandsk Produkt. Det vil erindres, at der ogsaa blev udtalt den Gang, at det var et Krav, der var stillet af Foreningen af Mælkeleverandører til København og Omegn. Det blev den Gang antydet af mig, at vi muligvis efter en Forhandling i Udvalget mellem anden og tredie Behandling af Lovforslaget vilde kunne komme til det Resultat, at der her til tredie Behandling vilde blive stillet Ændringsforslag om at give et Paabud af den Natur. Men efter de Forhandlinger, Udvalget nu har ført om Spørgsmaalet, er det enedes om ikke at foreslaa et saadant Paabud. Der er flere Hensyn, der have været bestemmende for Udvalget i denne Henseende. Jeg skal kun nævne et, nemlig det, at der var ingen af Udvalgets Medlemmer, som vilde række Haand til Vedtagelsen af en Bestemmelse, der muligvis vilde have en Prisforhøjelse til Følge for Forbrugerne af Mælk her i København. Der har som sagt været gjort flere Hensyn gældende, men dem finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa her.

Dernæst maa jeg maaske faa Lov til at udtale Haabet om, at naar Lovforslaget, som ventelig er, inden ret længe forlader Rigsdagen, maa det blive modtaget med Velvillie og Forstaaelse af den Mængde Landboere, Mejerister og Mejeriorganisationer, som komme til at staa i mere eller mindre direkte Forhold til de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder.

Sluttelig skal jeg nævne, at der af Sprogudvalget er stillet 42 Ændringsforslag, som ganske vist staa for Smørhandelsudvalgets Ordførers Regning, men dette skyldes formelle Grunde. Jeg finder ikke Anledning til at gennemgaa de 42 Ændringsforslag hver for sig, men vil tage dem under eet og anbefale dem til Vedtagelse. Grunden hertil er for det første, at jeg ikke er Fader til dem, men dernæst den, at jeg maaske ikke er tilstrækkelig sprogkyndig til at maale Dybden af den store opdragende Betydning, der utvivlsomt maa ligge i dem. Men da jeg er vis paa, at de ingen

Skade kunne gøre, vil jeg anbefale dem til Tingets Vedtagelse.

Moltesen: I Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører nu udtalte om de af Sprogudvalget til tredie Behandling stillede Ændringsforslag, vil jeg tage Ordet paa dette Udvalgs Vegne. Dette Sprogudvalg, som er et af Rigsdagens staaende Udvalg, giver ikke ofte Livstegn fra sig, men vi have ment, at vi nu skulle vise, at vi leve, og vise offentlig, at vi ogsaa til daglig gøre et ret betydeligt Arbejde, selv om det ikke giver sig store Udslag i de Love, som udgaa fra dette høje Ting. Vi have erfaret, at et Sprogudvalg som det her i Tinget nedsatte maa overtage et meget stort Arbejde, hvis det skal røgte sit Hverv nogenlunde, og at der i Almindelighed intet som helst kommer ud af dette Arbejde. Hvis Tilstanden skal blive ved paa den Maade, vil jeg derfor en Gang bede om, at Folketinget vil ophæve dette staaende Udvalg.

Vi ere denne Gang slaaede ned paa et Lovforslag, hvis Form vi mene maaske kunde være bedre. Der er i dette Lovforslag anvendt en Kancellistil, som vi mene burde ændres i Tilslutning til den almindelige Udtryksmaade, man bruger i vore Dage. Hvis alle de Love, som udgik fra Lovgivningsmagten her i Landet, holdt sig til denne gamle Kancellistil, som nu en Gang har en vis Patina over sig, var der ikke noget at sige dertil. Hvis alle Love talte som denne Lov: „der vil være at“, var der intet at sige dertil, det er gammelt Lovsprog. Men nogle Love tale, som man taler i vore Dage, og det er meget fortræffeligt gjort af dem, og andre tale lige saa højtideligt, som om man var til Højmesse gudstjeneste i Frue Kirke, saaledes som denne Lov, samtidig med at de i Regelen optage forskellige Germanismer, som ikke klæde det danske Sprog. Vi have ikke turdet vove at gøre det, som et Sprogudvalg vel egentlig burde: slaa udviklede Sætninger i Stykker, saa at Meningen blev klarer, og man ikke behøvede at bryde sin Hjerne unødvendig for at opfatte den eller gaa til en Lovfortolkning, der, som det har vist sig, i vore Dage kan have ret skæbnesvangre Følger. Vi have kun forsøgt det eet Sted, nemlig i § 8. Jeg tvivler ikke om, at dette Tings ærede Medlemmer, naar de læse den Ændring, vi have foreslaaet, og sammenligne den med Lovforslaget, ville se, at Paragraffens Indhold er det samme, men at det er klarere i den Form, vi ønske at anvende. Vi have slaaet den lange udviklede Periode i Stykker og gjort to Sætninger af